

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.V.20.688/2024/3.

A tanács tagjai: Dr. Puskás Péter a tanács elnöke
Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró
Dr. Gyarmathy Judit bíró
Dr. Suba Ildikó bíró
Dr. Varga Edit bíró

A felperes: név1
cím1

A felperes képviselője: Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Mikó András ügyvéd
cím2

Az alperes: név2
cím3

Az alperes képviselője: Ügyvédi Iroda2
ügyintéző: Dr. Kemenes Csaba ügyvéd
cím4

A per tárgya: Vadkár megtérítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Veszprémi Törvényszék

2.Pf.20.844/2023/5-I. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Zirci Járásbíróság
1.P.20.075/2023/3-I. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy a felperes 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítését igényelheti.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az engedélyezési kérelem alapjául szolgáló tényállás

A felperes „gyep” művelési ágú ingatlanát a vaddisznók 2020 év decemberétől 2021 tavaszáig folyamatosan feltúrták. A felperes ingatlanai az alperes vadásztársaság területén helyezkednek el. A felperes a vadkár megállapítása iránt jegyzői eljárást kezdeményezett, amelyben a kirendelt szakértő megállapította, hogy az 1,8 hektáros területből 0,4 hektárt, a 4,33 hektáros területből 1,8 hektárt túrtak fel a vaddisznók olyan mértékben, hogy ezeken a területeken a gyepet csak új vetéssel lehet helyreállítani. A szakértő a felperest ért kár összegét 483.539 forintban állapította meg. A jegyző az eljárást megszüntette, mert a felek között nem jött létre egyezség.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[1] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest – a 10 %-os önfenntartási érték levonását figyelembe véve – 435.185 forint vadkár megtérítésére elsődlegesen a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.). 75. § (1) bekezdése, másodlagosan a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:563. § (1) bekezdése alapján.

[2] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú és másodfokú ítélet

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 435.185 forintot a Ptk. 6:563. § (1) bekezdése alapján.

[4] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[5] A jogerős ítélet indokolása szerint a felperes kára mezőgazdasági művelésen belül keletkezett kárnak minősül, amelyre tekintettel a keresetet a Vtv. és a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) szabályai szerint kel elbírálni. A Ptk. 6:563. § (1) bekezdésére alapított kereset nem foghat helyt, mivel a Vtv. kizárólag a mező- és erdőgazdálkodáson kívül okozott károk tekintetében utal a Ptk. 6:563. §-ára. A Vhr. 82. § (2) bekezdése értelmében sem a legelőn, sem a rét művelési ágban okozott

kár nem tartozik a mezőgazdaságban okozott, a vadászatra jogosult által megtérítendő vadkár körébe, ezért a felperes Vtv.-re alapított keresete sem lehetett alapos.

A felülvizsgálati kérelem

[6] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[7] Megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 6:563 § (1) bekezdését, a Vtv. 75. § (2) bekezdés *a)* pontját és 75/A. § (1) bekezdését, a Vhr. 82. § (2) bekezdését jelölte meg, valamint hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.517/2019/7. számú határozatára.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[8] A felperes felülvizsgálati kérelmével együtt felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 408. § (1) bekezdése alapján kizárt felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjára, valamint a (3) bekezdésére alapította, a megsértett jogszabályhelyeket a felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal egyezően jelölte meg.

[9] Hivatkozása szerint a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján azért szükséges a felülvizsgálat engedélyezése, mert az eljáró bíróságok contra legem jogértelmezése súlyosan sérti a felperes tulajdonjoghoz való alapjogát, mivel a Ptk.-ban foglalt kártérítési jogát annak ellenére nem tudja gyakorolni, hogy az őt ért kár ténye és mértéke vitán felül áll és a kártérítési joga a Ptk. rendelkezései szerint egyértelműen megállapítható.

[10] Kifejtette, hogy az ügy által felvetett jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége a jogalanyok széles körének érintettségére figyelemmel megállapítható [Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pont], mivel Magyarországon 792.600 hektár gyepterület ágú földterület található. A törvényszék jogértelmezésének elterjedése esetén csak a gyepterületek esetében 792.000 hektárnyi földterület maradna védelem nélkül a vadászható állatok által okozott károkkal szemben, valamint további sok ezer hektár a Vhr. 82. § (3) bekezdésében fel nem sorolt növénykultúrák esetében. Utalt arra, hogy kiemelt jelentőséggel bír, hogy a Kúria állást foglaljon valamennyi legelő/gyep művelési ágú ingatlan és a Vhr. 82. § (3) bekezdésben fel nem sorolt további növénykultúrák kapcsán felmerülő vadászható állat által okozott károk érvényesíthetőségének kérdésében.

[11] Álláspontja szerint a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Kfv.II.37.517/2019/7. számú határozatának [12] bekezdésétől, miszerint „az alperes a felülvizsgálati kérelmében tévesen hivatkozott arra, hogy a Vtv. 75. § (2) bekezdés *a)* alpontjában szereplő mezőgazdaságban okozott kár fogalmát az Inyvtv. rendelkezései alapján kell meghatározni, ugyanis erre sem a Vtv., sem a Vhr. rendelkezései nem utalnak, sőt a speciális szabályok ezt kizárják.” A vadkár megállapításának feltételeit a Vtv. és a Vhr. együttes értelmezésével kell megállapítani. Rámutatott, hogy a jogerős ítélet az ingatlan-nyilvántartás szabályai alapján

sorolta a felperesi ingatlanokat mezőgazdasági művelésűnek, figyelmen kívül hagyva, hogy a Vtv. ezen rendelkezésére a Vhr. speciális szabályokat ír elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme nem megalapozott.

[13] A Kúria a felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta, figyelemmel arra is, hogy a rendelkezési elvben megfogalmazott kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően – miként azt a felülvizsgálat engedélyezésével összefüggésben az 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 6. pontjában értelmezte – a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti.

[14] A Kúria – a kérelemben felállított sorrendtől eltérően – elsődlegesen a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított engedélyezési okot vizsgálta, figyelemmel arra, hogy a Kúria közzétett határozatától való eltérés esetén a felülvizsgálat engedélyezése kötelező, szemben a többi engedélyezési okkal.

[15] A Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér, azaz a jogerős ítélet a Kúria által meghozott, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul (Gfv.30.454/2022/2., Pfv.20.782/2022/3., valamint a PK vélemény 5. pontja). Az erre az okra hivatkozó félnek egyértelműen azonosítható módon – az eltéréssel érintett határozatok ügyszámának pontos feltüntetésével – meg kell jelölnie, hogy a jogerős határozat álláspontja szerint melyik közzétett döntéstől tér el. Az eltérés megjelölésének konkrétan kell lennie, pontos jogértelmezésre vonatkozó álláspontnak kell ütköznie pontos jogértelmezésre vonatkozó állásponttal. Az engedélyezést kérő félnek be kell mutatnia azt a lényegi háttértényállást, a szükséges ügyszámot, ami az összehasonlítás alapfeltétele (Kúria Jpe.II.60.032/2022/5.). Ki kell munkálnia, hogy a támadott határozatot hozó bíróság konkrétan melyik jogszabályi rendelkezésre vonatkozó, mely jogértelmezést, hol nem tartotta be, a felülvizsgálattal támadott határozat hol tért el jogkérdésben a Kúria közzétett jogértelmezésétől (Gfv.30.503/2022/2.).

[16] A hivatkozott kúriai döntés felperes által megjelölt része rámutat, hogy az adott ügyben az alperes felülvizsgálati kérelmében az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inyvtv.) 23. § (2) bekezdése alapján utalt arra, hogy a rét és a legelő is mezőgazdasági művelés alatt álló területnek minősül. Ezzel kapcsolatban a döntés kimondja, hogy az alperes tévesen hivatkozott arra, hogy a mezőgazdasági kár fogalmát a Inyvtv. rendelkezései alapján kell meghatározni. A döntés [13] bekezdése is hangsúlyozza, hogy a vadkár fennállását a Vtv. és a Vhr. együttes értelmezésével kell elvégezni. A jogerős ítélet ettől eltérő jogértelmezést nem tartalmaz, a másodfokú bíróság a Vtv., valamint a Vhr. szabályait értelmezte, az alapján határozta meg a vadkár megállapításának feltételeit és jutott a rendelkező rész szerinti döntésre, így a felperes Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított kérelme nem volt alapos.

[17] A felperes Pp. 409. § (2) bekezdésének *a)* és *b)* pontjára alapított kérelme kapcsán a Kúria arra mutat rá, hogy már több határozatában is kifejtette, hogy a Pp. 409. § és 410. § egybevetett tartalmából következően valamennyi engedélyezési ok tekintetében alapvető törvényi feltétel, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértés(ek)

vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdésben legyen szükséges. „Elvi jelentőségű jogkérdésnek” minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg. (Kúria Pfv.21.294/2022/2., Gfv.30.561/2022/2., Gfv.30.562/2022/2.).

[18] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a*) pont első fordulata alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében előterjesztett kérelem további feltétele az is, hogy a fél az engedélyezés alapjául szolgáló, divergáló bírói gyakorlatot alátámassza, így az eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – meg kell, hogy jelölje (Kúria Pfv.20.132/2020/3., Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.992/2021/3., Pfv.20.307/2021/2.). A Pp. 409. § (2) bekezdés *a*) pont második fordulata alapján abban az esetben van lehetőség a felülvizsgálat engedélyezésére, ha egy elvi kérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de e gyakorlat követése a továbbiakban változatlan formában nem támogatható. A felperes kérelme ezen feltételeknek nem felel meg. A felperes elvi jelentőségű jogkérdést nem fogalmazott meg, divergáló bírói gyakorlatra és olyan, már kialakult és egységes joggyakorlatra sem hivatkozott, amelynek követése a körülmények változására tekintettel már nem támogatható. Mindezen hiányosságok kizárták a felülvizsgálat engedélyezését a joggyakorlat egységének biztosítása, a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége érdekében.

[19] A Pp. 409. § (2) bekezdés *b*) pontja értelmében a Kúria a felvetett jogkérdés különleges súlyára figyelemmel a felülvizsgálatot egyebek mellett abban az esetben engedélyezi, ha a jogkérdés nagy számban előforduló, új típusú ügyekben merült fel, míg a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel a felülvizsgálatot különösen akkor, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. Társadalmi jelentősége olyan jogkérdéseknek van, amelyek a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetett módon érintik. A Kúria a felülvizsgálatot ezekben az esetekben csak akkor engedélyezi, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában.

[20] A felperes által elvi jelentőségüként megjelölt jogkérdés arra irányult, hogy a Kúria foglaljon állást a gyepek művelési ágú, különösen a kizárólag kaszálással hasznosított ingatlanokra vonatkozó vadászatható állat által okozott károk szabályozásának tekintetében. A felperes által ezen kérelem kapcsán megjelölt Vtv. 75. § (2) bekezdése és a Vhr. 82. § (2) bekezdése körében a Kúria már a felperes által egyéb engedélyezési ok kapcsán hivatkozott Kfv.37.517/2019/7. szám alatti határozatában állást foglalt, így e körben az engedélyezés a Pp. 409. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján kizárt.

[21] A Kúria egyebekben megjegyzi, hogy a felperes kérelme alátámasztásául előadott, általánosság szintjén mozgó indokok alapján a felperes által ezen engedélyezési ok kapcsán fel nem hívott, csak tartalmilag beazonosítható Ptk. 6:563. §-a értelmezése körében sem állapítható meg – és erre a felperes maga sem hivatkozott –, hogy a megfogalmazott jogkérdés nagyszámban előforduló új típusú ügyben merült volna fel. Önmagában a gyepek művelési ágú területek nagysága alapján nem állapítható meg az sem, hogy az a jogalanyok széles körét érintené, ezáltal a felvetett jogkérdés a jogegységgel, jogbiztonsággal összefüggő, egyedi ügyön túlmutató volna. A kifejtettekre tekintettel a felperes által előadottak az engedélyezés feltételeit ezen engedélyezési ok vonatkozásában sem teljesítették.

[22] A Kúria mindezekre tekintettel a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[23] A felülvizsgálat megtagadására tekintettel a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdés és az 50. § (2a) bekezdés *a*) pontja alapján a 39-41. § szerint meghatározott illetékalap után 2%, de legalább 10.000 forint

megfizetésére köteles. A felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmével egyidejűleg 60.000 forint eljárási illetéket fizetett meg, azonban a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke jelen esetben 10.000 forint. Erre tekintettel a felperes az Itv. 80. § (1) bekezdés *f)* pontja alapján az illetékes állami adóhatóságtól 50.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítését kérheti.

[24] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

I. Nem ad alapot a felülvizsgálat engedélyezésére, ha a Kúria hivatkozott közzétett határozata és az adott ügyben hozott jogerős határozat között elvi jelentőségű jogkérdésben nem mutatható ki eltérés.

II. A felülvizsgálat nem engedélyezhető a felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve a társadalmi jelentőségére tekintettel, amennyiben a jogkérdés nem mutat túl az egyedi ügyön, és az előadott indokok alapján a társadalom széles körének érintettsége nem állapítható meg.

Az alkalmazott jogszabályok

2016. évi CXXX. törvény 408. § (1) bekezdés, 409.§ (2) bekezdés *a)* és *b)* pont, (3) bekezdés, 411. § (1) és (2) bekezdés

Záró rész

Budapest, 2024. szeptember 11.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Gyarmathy Judit s.k. bíró, dr. Suba Ildikó s.k. bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Sz.Sz.

bíróági ügyintéző